

ΚΩΝΣΤ. Φ. ΣΚΟΚΟΥ

ΕΘΝΙΚΟΝ
ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΙΚΟΝ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΝ ΚΑΙ ΓΕΛΟΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ

Νίκος Α. Κοτσελόπουλος

Οι ζηλιάρηδες

Κωμωδία εις πράξιν

Εθνικόν Ημερολόγιον του έτους 1896 (Κ. Φ. Σκόκος), Αθήνα

τμ. 11 (1896), σ. 320-330

ΟΙ ΖΗΛΙΑΡΙΔΕΣ

ΚΩΜΩΔΙΑ ΕΙΣ ΠΡΑΞΙΝ

ΠΡΟΣΩΠΑ

ΓΡΑΦΕΙΔΗΣ ΠΕΙΝΑΣΜΕΝΟΣ ὑπάλληλος; ΣΑΛΩΜΗ σύζυγός του.

Ἡ σκηνὴ ἐν Ἀθήναις—Ἐποχὴ σύγχρονος.

Ἡ Σκηνὴ παριστᾷ δωμάτιον καλῶς διασκευασμένον. Δεξιᾷ, ἀριστερὰ καὶ εἰς τὸ βάθος τῆς σκηνῆς θύραι. Δεξιᾷ καὶ παραπλεύρως τῆς θύρας παράθυρον. Ἐπὶ τῆς σκηνῆς δύο τράπεζαι. Παρὰ τὴν θύραν τοῦ βάθους ἀνάκλιτρον καὶ καθίσματα ὡς καὶ λοιπὰ ἐπιπλα αἰθούσης. Εἶναι νύξ. Ἡ σκηνὴ φωτίζεται διὰ κηρίων τοποθετημένων ἐπὶ τινος τῶν τράπεζων.

ΣΚΗΝΗ ΠΡΩΤΗ

ΣΑΛΩΜΗ καθημένη πρὸ τῆς φωτιζομένης τραπέζης καὶ ράπτουσα.

ΣΑΛΩΜΗ. Θέλετε μίαν συμβουλήν, δεσποινίδες μου; Μὴ ἀποφασίσετε νὰ νυμφευθῆτε ποτέ. Ἔχετε πεποιθήσιν εἰς τοὺς λόγους μου διότι εἶναι λόγοι γυναικός, ἧτις πρὸ ἕξ μηνῶν ἐτέλεσε τὸν τρίτον γάμον της μετὰ τοῦ κ. Γραφεῖδη Πεινασμένου. Ὁ πρῶτος μου σύζυγος ὁ Μεσιέ λὲ Μπέτ καθηγητῆς τῆς Γαλλικῆς, ὅταν μας παρέδιδε Γαλλικὰ εἰς τὸ σχολεῖον μὲ ἠγάπησε—πρᾶγμα τὸ ὁποῖον κάμνουν καὶ σήμερον πολλοὶ συνάδελφοι του μὲ τὰς μαθητρίδας των—καὶ μὲ ἐνυμφεύθη· ὁ ἄνθρωπος ὅμως αὐτὸς ἀπέκτισσε μετὰ τὸν γάμον ἐν φοβερὸν ἐλάττωμα· ἠγάπα ὅλας τὰς ἄλλας γυναῖκας ἐκτὸς ἐμοῦ. Αἱ λοιπὸν, καθὼς ἐννοεῖτε, ἡ ζωὴ αὐτῆ ἦτο ἀνυπόφορος καὶ ἰδοὺ ἐγὼ μετὰ ἐν ἔτος διαλύω αὐτὸν τὸν γάμον καὶ στέλλω τὸν Μεσιέ λὲ Μπέτ εἰς τὸν διάβολον. Μετὰ ἐν ἔτος δὲν γνωρίζω πῶς συνέβη καὶ ἀγάπησα ἓνα μουσικὸν τοῦ πυροβολικοῦ, νέον κομιλ-φό, ὁ ὁποῖος ὅμως εἶχε τρομερὸν ἐλάτ-

ἀνθρώπινα. Καὶ μὲ τὸν ἄνθρωπον λοιπὸν αὐτὸν δὲν ἠδυνάμην νὰ ζήσω ἐπὶ πολὺ καὶ ὕστερον ἀπὸ δύο ἔτη ἔστειλα καὶ αὐτὸν νὰ εὔρη τὸν πρῶτον καὶ τοιοῦτοτρόπως ἔμεινα δύο φοραὶς ζωντοχήρα ντὲ φοῦὰ κοσό ν βιβὰ ν ὡς θὰ ἔλεγε ὁ Μεσιέ λε Μπέτ. Ἔκαμα πλέον ὄρκον τρομερὸν νὰ μὴ πλησιάσω κανένα ἐκ τοῦ γένους τούτου τῶν ἀπίστων. Δυστυχῶς ὁμως τί εἶναι ὁ χρόνος καὶ ἡ καρδία! Μετὰ ἓν ἔτος, δὲν γνωρίζω πῶς, κατώρθωσα νὰ ἀγαπήσω καὶ τρίτον, τὸν κύριον Γραφείδην, ὑπάλληλον ὅταν εἶναι ἡ κυβέρνησίς μας εἰς τὰ πράγματα, καὶ παυσανίαν ὅταν ἔρχονται οἱ ἄλλοι. Ἡμὴν νύμφη περιζήτητος διότι ἀπὸ μὲν τὸν πρῶτον σύζυγόν μου, τὸν λὲ Μπέτ, κατώρθωσα νὰ μάθω ἄριστα τὴν Γαλλικὴν καὶ νὰ δύναμαι καὶ ἐγὼ νὰ λέγω ἓνα μπον ζοῦρ ἢ ἓνα ὄρεθουὰρ εἰς δύο ἀνθρώπους. Ἀλλὰ δὲν εἶπα τὴν ἀλήθειαν, διότι δὲν ἔμαθα μόνον τὴν Γαλλικὴν γλῶσσαν ἀλλ' ἐσπούδασα καὶ τὴν Γαλλικὴν φιλολογίαν, τὸ ὁποῖον σημαίνει κάτι τί. Σήμερον ὅτε οἱ γονεῖς φροντίζουν νὰ διδάξουν τὰ παιδιὰ των πρῶτα—πρῶτα Γαλλικά, ἀδιαφοροῦντες ἂν δὲν γνωρίζουν οὔτε τὸ ὄνομά των νὰ γράψουν εἰς τὴν γλῶσσαν τῆς πατρίδος μας, τὸ νὰ ἴναι τις κάτοχος τῆς Γαλλικῆς εἶναι προσὸν καὶ σπουδαῖον μάλιστα. Εἰς ὅλα τὰ μεγάλα σαλὸν ποῖος ὁμιλεῖ ἑλληνικὰ ἢ συζητεῖ περὶ ἑλληνικῶν πραγμάτων; — Ἐδιαβάσατε τὸν Ζολὰ μαντάμ; σὰς ἐρωτοῦν, τί χαριτωμένος συγγραφεὺς αἶ; — Βουὲ μεσιέ, ἀπαντᾷς καὶ ἐτελείωσεν ἡ ὑπόθεσις. Τί γελοῖον θὰ ἦτο νὰ ὠμιλοῦσαν οἱ ντιστεγκέ μας διὰ τὴν ἑλληνικὴν ἐπανάστασιν καὶ εἰς ἑλληνικὴν γλῶσσαν! Ἀπὸ τὸν δεῦτερον σύζυγόν μου τὸν μουσικὸν ἐπροχώρησα τόσον εἰς τὴν θεωρίαν τῆς μουσικῆς, ὥστε εἰμπορῶ εἰς τὸ κονσέρτ νὰ παίζω τρίγωνον μὲ κλειστὰ τὰ μάτια. Μὲ τοιαῦτα προσόντα καὶ μὲ τὴν προῖκα μου δὲν ἦτο δυνατὸν παρὰ νὰ ἀγαπηθῶ ἀπὸ τὸν κ. Γραφείδην, ὅστις πρὸ ἕξ μηνῶν μὲ ἐνυμφεύθη ἐν στενωῶ οἰκογενειακῶ κύκλῳ. Αἶ καλὰ τώρα ὅλα αὐτά, ἐρωτήσατέ με ὁμως πῶς περνῶ μὲ τὸν ἄνθρωπον αὐτόν; Κακὰ ψυχρὰ καὶ ἀνάποδα. Δὲν εἶνε ἕξ μῆνες ἀφ' ὅτου ἐνυμφεύθημεν καὶ ὁ κύριος αὐτός ἤρχισε πρὸ ἡμερῶν ἔρωτας περιπαθεστάτους. Τοῦ - λε - ζοῦρ, τὸν βλέπεις μελαγχολικὸν νὰ στενάζη καὶ νὰ μονολογῇ εἰς αὐτὸ ἐκεῖ τὸ παράθυρον. Αὐτὰ ὅλα εἶναι σημεῖα ἔρωτος· τὰ γνωρίζω τρὲ μπιέν ἐγώ, διότι ἠγάπησα περιπαθῶς τρεῖς φοραὶς ἕως τώρα καὶ δύναμαι νὰ διδάξω ἐργολαβίαν εἰς ὅλας τὰς δεσποινίδας τῶν Ἀθηνῶν καλλίτερα καὶ ἀπὸ τὰς γκουβερνάντας των. Τώρα θὰ προσπαθῆσω νὰ συλλάβω ἐπ' αὐτοφῶρῳ τὸν κύριον καὶ ἔπειτα κάμνω καὶ τρίτην διάλυσιν τοῦ καταστήματος καὶ περνῶ κατόπιν ὡς χήρα ἑκατοντάκις καλ-

λίτερον ἄφ' ὅ,τι περνῶ ὡς σύζυγος [κτυποῦν]. Ἄλλὰ κάποιος κτυπᾷ ἄς ἴδωμεν [ἐξέρχεται. Ἐξῶθεν]. Ποιὸς εἶναι;

ΦΩΝΗ [ἐξῶθεν]. Ἐπάνω εἶναι ὁ κύριος Γραφείδης;

ΣΑΛΩΜΗ [ἐξῶθεν]. Τί τὸν θέλετε;

ΦΩΝΗ [ἐξῶθεν]. Δώσατέ του αὐτὸ τὸ γράμμα.

ΣΑΛΩΜΗ [Εἰσερχομένη καὶ κρατοῦσα ἐπιστολὴν]. Ἐνα παιδὶ ἔφερε διὰ τὸν σύζυγον μου αὐτὸ τὸ γράμμα. Γνωρίζω ὅτι τὸ ἀπόρρητον τῶν ἐπιστολῶν εἶνε ἀπαραβίαστον, ἀλλὰ καὶ τὸ ἀπόρρητον τοῦ γάμου εἶναι πλέον ἀπαραβίαστον, ὥστε τὸ μεγάλο ψάρι τρώγει τὸ μικρό· ἔτσι καὶ τὸ ἰσχυρότερον ἀπαραβίαστον κατισχύει τοῦ ἀσθενεστεροῦ. [Ἀποσφραγίζει τὴν ἐπιστολὴν]. Στοιχηματίζω ὅτι αὐτὸ τὸ γράμμα εἶναι ἐρωτικόν. [ἀναγινώσκει]. Φίλτατε Γραφείδη [τῷ κοινῷ]. Δέν σας τὸ ἔλεγα; [ἀναγινώσκει]. Μάτην ἐπὶ τόσας ἡμέρας ἀνέμενον νὰ σας ἴδω· δέν ἦλθατε· ἀγνοῶ πῶς νὰ ἐξηγήσω τὴν τοιαύτην διαγωγὴν Σας. Νομίζω ὅμως ὅτι δέν θὰ θελήσετε νὰ μὲ φέρετε εἰς τὸ σημεῖον ἔκεινο τῆς ἀπελπισίας, τὸ ὁποῖον δέν γνωρίζω τί δύναται νὰ μὲ ἀναγκάσῃ νὰ πράξω· τῷ κοινῷ. Δέν τὸ ἔλεγα ἐγώ: Νά τα. Ἄχ! κακοῦργε! νὰ ἔχῃς γυναῖκα ἀθῶαν ὡς ἡ περιστερὰ ὅταν ἐξῆλθε ἀπὸ τὴν κιβωτὸν τοῦ Νῶε καὶ νὰ κάνῃς ἔρωτας, αἱ; ἐξακολουθοῦσα τὴν ἀνάγνωσιν. Οὐδεὶς σὲ ἠνάγκασε νὰ συνδεθῆς πρὸς με διὰ τοιαύτης ὑποχρέωσews ἢ ἀθέτησις τῆς ὁποίας μὲ ζημιοῖ μέγਾਲως. Σπεύσατε ὅθεν νὰ ἔλθετε σήμερον διότι ἄλλως δέν γνωρίζω τί θὰ πράξω. Σᾶς ἀναμένω ἀνυπερθέτως. Δέν ὑπογράφομαι διὰ νὰ μὴ παραπέσῃ ἢ ἐπιστολὴ καὶ ἐκτεθῆτε εἰς τὴν σύζυγόν Σας· συμπτύσσει βιαίως τὴν ἐπιστολὴν, τῷ κοινῷ. Αὐτὴ ἡ γυναῖκα εἶναι τρομερὰ κακοῦργος· ἀλλ' αὐτὴ μόνον; ὅλαι αἱ γυναῖκες εἰς τὰ ἐρωτικὰ ζητήματα ὑπερβαίνουν εἰς τὴν πανουργίαν καὶ τὰς ἀλώπεκας καὶ μὴ πρὸς κακοφανισμόν μας. Δέν ἐγνώριζεν ὅμως ἡ κυρία αὐτὴ ὅτι ἔμπλεξε μὲ τὴν διδασκάλισσά της, ἡ ὁποία ἔχει πάρει καὶ ἀπὸ Γάλλο καθηγητὴ μαθήματα ἐργολαβίας. Αὐτὴ ἡ νέα ἐρωμένη εἶναι βεβαίως ἡ ἀντικρυνὴ γειτόνισσα, εἰς τὴν ὁποίαν τὸ πρῶτὸ ἐπάτησα δι' αὐτὴν τὴν αἰτίαν ἓνα καλὸ ἄβρισίδι. Καὶ τώρα, κύριε Γραφείδη, ὅτε σὲ συνέλαβον ἐπ' αὐτοφώρῳ, μεῖνε ἡσυχος καὶ σὲ διορθώνω ἐγώ· ἀπέρχεται εἰς τὸ πρὸς δεξιὰ δωμάτιον κρατοῦσα τὴν ἐπιστολὴν.

ΣΚΗΝΗ Β΄.

ΓΡΑΦΕΙΔΗΣ μόνος εἰσερχόμενος καὶ ἀφήνων εἰς τὸ παρὰ τὴν θύραν τοῦ βάλθους ἀνάκλιτρον τὸ ἐπανωφόριόν του καὶ τὸν πῖλον του. Κατάρρα καὶ ἀνάθεμα! Ἡ κατάστασίς μου εἶναι ἐλσεινὴ καὶ ἀξιοδάκρυτος. Δέν δύναμαι νὰ ἐξέλθω τῆς οἰκίας μου· ὅθεν διέλθω, τὸ φάσμα τοῦ δανειστοῦ μου τοῦ Τυλωμένου μὲ παρακολουθεῖ. Ἄ! τὸ χαρτοπαίγιον, τὸ φο-

βερὸν αὐτὸ ἐλάττωμα, ἡ ἐπίγειος αὐτῆ κόλασις, ἡ ὁποία ἔχει στῆσει τὰς πλεκτάνας τῆς εἰς τὰ κεντρικώτερα μέρη τῆς πόλεως μας, μὲ κατέστρεψεν ὀλοτελῶς. Τί νὰ κάμω; Τὸ συνάλλαγμα μου ἔληξε καὶ ὁ δικηγόρος τοῦ Τυλωμένου, τοῦ αἰσχροῦ ἐκείνου τοκογλύφου, μοῦ ἐκοινοποίησεν ἀγωγὴν. Καὶ ὕστερον ἀπὸ ὅλα αὐτὰ νὰ ἔχῃς μιὰ γυναῖκα ὡς τὴν ἰδικὴν μου, ἡ ὁποία ἄλλη δουλειὰ δὲν κάνει παρὰ νὰ μαλώνῃ μὲ τὴ γειτόνισσα. Ἡ γυναῖκα μου καὶ τὰ χαρτιά! ἐξέρχεται ἐκ τοῦ πρὸς δεξιὰ δωματίου ἡ Σαλώμη εἰς τὴν θύραν καὶ ἀκροᾶται. Ἴδου τὰ δύο τρομερὰ κακά, τὰ ὁποῖα μὲ καταδιώκουν καὶ σᾶς βεβαιῶ, κύριοι, ὅτι ἐκ τῶν δύο τούτων ἡ γυναῖκα μου εἶναι τὸ χειρότερον.

Σ Κ Η Ν Η Γ'.

ΓΡΑΦΕΙΔΗΣ καὶ ΣΑΛΩΜΗ

ΣΑΛΩΜΗ. (εἰσερχομένη πλήρης ὀργῆς εἰς τὴν σκηνήν.) Ἔχεις καὶ μοῦτρα ἄθλιε καὶ μιλεῖς ἀκόμη ποὺρ βότρ φάμ!

ΓΡΑΦΕΙΔΗΣ *δελῶς*. Ὅχι, γυναικούλα μου· δὲν ἔχω.

ΣΑΛΩΜΗ. Βέβαια δὲν ἔχεις γιατί τὰ ἐμουντζούρωσες.

ΓΡΑΦΕΙΔΗΣ *τῷ κοινῷ*. Ἄν ἀρχίσῃ τώρα τὴ μουσικὴ ποῦ ἔμαθε ἀπὸ τὸν δεύτερον ἄνδρα τῆς, ἀλλοίμονον!

ΣΑΛΩΜΗ. Δὲν ἐντράπησ ἀλήθεια κι' ἀπ' ἀλήθεια, ἀθεόφοβε; δὲν ἐσυλλογίσθησ τί ἔκανες;

ΓΡΑΦΕΙΔΗΣ. Μὰ πῶς; ἔμαθες. ...

ΣΑΛΩΜΗ. Ναί, τὰ εἴξευρα ὅλα· καὶ ὅσα δὲν ἐγνώριζα τὰ ἔμαθα σήμερον ἀπὸ αὐτὴν τὴν ἐπιστολήν· τοῦ ρίπτει κατὰ πρόσωπον τὴν ἐπιστολήν·

ΓΡΑΦΕΙΔΗΣ *διατρέχων ταχέως ταύτην· τῷ κοινῷ*. Εἶναι ἡ ἐπιστολὴ τοῦ Τυλωμένου· *τῇ Σαλώμῃ*. Καὶ πῶς παρεβίασες, κυρία, τὸ ἀπόρρητον τῆς ἐπιστολῆς αὐτῆς:

ΣΑΛΩΜΗ. Σὺ παρεβίασες ἄλλο ἀπόρρητον πλέον ἱερὸν καὶ πλέον ἄμιον πέστ, φούμπ, μιζεράμπλ, Μολφετέρ, πιτουαγιάμπλ, ἴμφιντέλ, ἤγουν ἄθλιε, παληάνθρωπε, ἀπατεῶν, κακοῦργε, Ἰησουίτη, ἀλιτήριε!

ΓΡΑΦΕΙΔΗΣ *τῷ κοινῷ*. Αὐτὰ εἶναι τὰ γαλλικὰ ποῦ ἔμαθε ἀπὸ τὸν πρῶτον ἄνδρα τῆς, μὲ τὴν ἐξήγησίν των.

ΣΑΛΩΜΗ, Τί; εἶναι ψέμματα λοιπὸν αὐτά:

ΓΡΑΦΕΙΔΗΣ. Ὅχι! δηλαδή ἤθελα νὰ εἰπῶ συγγνώμην, Σαλώμη μου.

ΣΑΛΩΜΗ. Τί ἔκαμε λέει; Συγγνώμην; Ζαμέ!

ΓΡΑΦΕΙΔΗΣ. Ἄλλὰ σου ὑπόσχομαι, ἅμα τελειώσω τὴν ὑπόθεσιν, νὰ μὴ ὑποπέσω πλέον εἰς αὐτὸ τὸ λάθος.

ΣΑΛΩΜΗ. Τί; τί; Νά τελειώσης τήν υπόθεσιν; καί τολμαῖς ἀκόμη νά μου τὸ λέγῃς;

ΓΡΑΦΕΙΔΗΣ. Μὰ τί θέλεις νά κάμω, ἀγάπη μου· κακὸν εἶναι, τὸ ἐννοῶ· ἀλλ' εἶμαι ἐκτεθειμένος πλέον καὶ δὲν δύναμαι ν' ἀποφύγω τὴν ὑποχρέωσιν αὐτήν.

ΣΑΛΩΜΗ. Καὶ ἔχεις ὑποχρέωσιν νά κάμνης τέτοιες βρωμοδουλιές;

ΓΡΑΦΕΙΔΗΣ. Ὑπεσχέθην ἐγγράφως, Σαλώμη μου, καὶ ἂν ἀρνηθῶ τὴν ὑπόσχεσίν μου, θὰ μὲ ἀναγκάσῃ διὰ τῆς δικαστικῆς ἀρχῆς νά πράξω ὅ,τι δὲν θέλεις νά κάμω μὲ τὸ καλό.

ΣΑΛΩΜΗ (ἐκπληκτος). Διὰ τῆς δικαστικῆς ἀρχῆς; (τῷ κοινῷ). Καλὲ ὑπάρχουν δικαστήρια νά ἀναγκάσουν τὸν ἄνδρα μου νά κάνῃ ἔρωτα μὲ τὴν γειτόνισα; (τῷ Γραφείδῃ). Ἐντροπή σου, κύριε!

ΓΡΑΦΕΙΔΗΣ. Ἀλλά, Σαλώμη μου, σοῦ λέγω ὅτι δὲν δύναμαι νά ἀρνηθῶ. Θέλεις νά θεωρηθῇ ὁ σύζυγός σου ἀνίκανος νά ἐκπληρώσῃ τὰς ὑποσχέσεις του;

ΣΑΛΩΜΗ. Νά ἐγκαταλείψῃς τὴν οἰκίαν μου τούτ-α-λέρ. Καὶ αὔριον σὲ διορθώνω ἐγὼ εἰς τὸν Μητροπολίτη.

ΓΡΑΦΕΙΔΗΣ. Ἀλλ' ἀγάπη μου, ἄφες καὶ τώρα... διὰ τελευταίαν φοράν.

ΣΑΛΩΜΗ. Νά σὲ ἀφήσω διὰ τελευταίαν φοράν; (τῷ κοινῷ). Βλέπετε θράσος, βλέπετε;

ΓΡΑΦΕΙΔΗΣ. Λοιπὸν θὰ μὲ συγχωρήσῃς;

ΣΑΛΩΜΗ. Ζαμέ.

ΓΡΑΦΕΙΔΗΣ. Ἀλλά.....

ΣΑΛΩΜΗ. Ζαμέ σου εἶπα, ζαμέ.

ΓΡΑΦΕΙΔΗΣ (ἐν θυμῷ). Καλὰ λοιπὸν· τώρα βλέπεις τί θὰ κάμω (ἀπέρχεται εἰς τὸ πρὸς ἀριστερὰ δωμάτιον).

ΣΚΗΝΗ ΤΕΤΑΡΤΗ

ΣΑΛΩΜΗ (μόνη ἐν ταραχῇ).

ΣΑΛΩΜΗ. Νά ἄνδρας, νά μάλαμα. Δὲν σᾶς τὸ ἔλεγα ἐγὼ, κορίτσια μου, νά μὴ πανδρευθῆτε ποτέ; Νά, τί τραβοῦν ἢ πανδρεμένας! ὦ εἶναι ἀδύνατον νά ζήσω πλέον μὲ αὐτὸν τὸν ἄνθρωπον. Εἶδατε ἀναίδειαν ὁ ἄθλιος, νά ὁμολογῇ ἀσυστόλως τοὺς ἔρωτάς του. ὦ Θεέ μου, φύλαξε τὸ λογικόν μου· μοῦ ἔρχεται σκοτοδίνη· δὲν ἤμπορῶ νά ὑποφέρω, κινδυνεύω νά λιποθυμήσω ἀπὸ τὴν ταραχὴν (ἀνοίγει τὸ παράθυρον καὶ κάθηται ὅπως ἀναπνεύσῃ ἐν ᾧ ἐξέρχεται τοῦ ἔωματίου του ὁ Γραφείδης χωρὶς νά παρατηρηθῇ).

ΣΚΗΝΗ ΠΕΜΠΤΗ

ΣΑΛΩΜΗ καὶ ΓΡΑΦΕΪΔΗΣ (βλέπων τὴν σύζυγόν του).

ΓΡΑΦΕΪΔΗΣ. ὦ! διάβολε· ἡ γυναῖκά μου τοιαύτην ὥραν εἰς τὸ παράθυρον... ἀλλὰ τί κάμνει;.... Νομίζω ὅτι μὲ κάποιον ὁμιλεῖ.

ΣΑΛΩΜΗ (βλέπουσα εἰς τὸ παράθυρον τῆς γείτονος). Ἐννοια σου καὶ ἐγὼ εἶμαι ἰκανὴ νὰ τὰ διορθώσω ὅλα... Ὅσον γιὰ τὸν ἄνδρα μου... μὴ σὲ μέλλῃ δι' αὐτόν· ἔχω ἐγὼ ράμματα γιὰ τὴ γούνα του.

ΓΡΑΦΕΪΔΗΣ. Ἐχει ράμματα γιὰ τὴν γούνα μου; Ἄ! δι' αὐτὸ μὲ ἀπεδίωκε λοιπὸν ἀπὸ τὴν οἰκίαν. Καλὰ λέγουν ὅτι ἡ γυναῖκα ὅταν εἶναι θυμωμένη ὑποκρίνεται: δύο φοραὶς. Ἄ! τὸ τέρας! πρέπει νὰ ἴδω μὲ ποῖον ὁμιλεῖ.

ΣΑΛΩΜΗ (δάκνυσα πρὸς τὴν γείτονα ἀπειλητικῶς τὸν δάκτυλον). Ἄχ!....

ΓΡΑΦΕΪΔΗΣ (παρεξηγῶν τὸ κίνημα). Τί; τῷ στέλλει καὶ φιλήματα; ὦ! δὲν δύναμαι νὰ ὑποφέρω πλέον· πρέπει νὰ συλλάβω αὐτὸν τὸν ἄθλιον, πρέπει νὰ τὸν συλλάβω. (Λαμβάνει τὸν πῖλον του καὶ εἰσέρχεται ἀκροποδητεῖ)

ΣΚΗΝΗ ΕΚΤΗ

ΣΑΛΩΜΗ (κλείουσα τὸ παράθυρον καὶ καθημένη πρὸ τῆς φωτιζομένης τραπέζης).

ΣΑΛΩΜΗ. ὦ! Θεέ μου· ἡ ζωὴ αὕτη εἶναι μαρτύριον· δὲν εἶμπορῶ νὰ ὑποφέρω πλέον. Πρέπει νὰ τελειώσῃ καὶ αὕτῃ ἡ ὑπόθεσις. Τί σήμερον, τί αὔριον· τὸ γοργὸν καὶ γάριν ἔχει. Ἐγὼ τὸ εἶδα καὶ τὸ εἶδα ὅτι θὰ ἀποθάνω χήρα. Πρότιμώτερον ὅμως χήρα παρὰ σύζυγος τοιοῦτου ἀνθρώπου ὅστις ἔχει τόσα ἑλαττώματα. Παραλείπω τὴν μικροπρέπειαν καὶ τὴν ἐλεεινότητα τὴν ὁποῖαν ἔχει, νὰ μὴ θέλῃ ποτὲ νὰ μὲ ἀφήσῃ νὰ παρακολουθήσω τὸν συρμόν. Οὐδέποτε μοῦ ἔκαμε διπλὸ φόρεμα καὶ τοῦτο εἶναι ἀρκετὸν νὰ κάμῃ μίαν γυναῖκα νὰ μὴ θέλῃ νὰ ἰδῇ οὔτε ζωγραφιστὸν τὸν ἄνδρα τῆς. Ἡ κόρη τῆς πλύστρας μου κάμνει δύο φορέματα τὸ ἔτος καὶ ἐγὼ φορῶ ἀκόμη τὸ περυσινόν... Δι' αὐτὸ ὅμως καὶ ἐγὼ παραγγέλλω κρυφὰ ἀπὸ τὸν Γραφεΐδην φορέματα τὰ ὁποῖα τοῦ δικαιολογῶ μὴ γὰρ χαρά. Τί φόρεμα εἶνε αὐτό, Σαλώμη μου; εἶναι ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἔκαμα ὅταν ἐνυμφεύθημεν. Τί καπέλλο εἶναι αὐτό; εἶναι ἐν ἀπὸ τὰ παλαιὰ τὰ ἰδικά σου τὸ ὁποῖον ἐπιδιώρθωσα. Καὶ ἔτσι τὸν παίζω μὴ γὰρ χαρά. Τώρα ἄς

ἰδῶ καὶ τοὺς λ)τμούς μου μὲ τὸν κύριον Δεσενζέ διότι αὔριον πρέπει νὰ τὸν πληρώσω (ἐξάγει ἐκ τοῦ συρταρίου τῆς τραπέζης φύλλον χάρτου καὶ μολυβδοκόνδυλον καὶ ἀπαγγέλλει μεγαλοφώνως.) "Ἐν καπέλλο χειμερινὸν μὲ πτερὰ καὶ ἄνθη δραχ. 100, ἓνα κορσάζ δραχ. 40, μία φοῦστα γχρνιμέντο βελοῦδο δραχ. 200, ἓν ἐπανωφόριον μακρὸν δραχ. 120, ἓν ἄλλο κοντὸ δραχ. 40. Τὸ ὅλον δραχμάς 500.

ΣΚΗΝΗ ΕΒΔΟΜΗ

ΣΑΛΩΜΗ καὶ ΓΡΑΦΕΙΔΗΣ (εἰσερχόμενος ἐκ τοῦ βάθους χωρὶς νὰ παρατηρήσῃ τὴν σύζυγόν του).

ΓΡΑΦΕΙΔΗΣ. Δὲν κατώρθωσα νὰ τὸν ἴδω (βλέπων τὴν σύζυγόν του γράφουσαν). Ἄ! γράφει ἡ Κυρία. Ἔχομεν λοιπὸν καὶ ἐρωτικὰς ἐπιστολάς (τῇ Σαλώμῃ) Κυρία...

ΣΑΛΩΜΗ (ἰδίᾳ). Ὁ σύζυγός μου (κρύπτει τὸν χάρτην εἰς τὸ συρτάριον καὶ ἰσταται πρὸ αὐτοῦ). Κύριε, πῶς ἐξήλθετε ἀπὸ τὸ δωμάτιόν σας;

ΓΡΑΦΕΙΔΗΣ. Βέβαια τὸ γνωρίζω ὅτι δὲν ἠθέλατε νὰ ἐξέλθω διὰ νὰ μὴ διακόψω τοὺς λογαριασμούς σας, αἱ;

ΣΑΛΩΜΗ (ἰδίᾳ). Μὲ ἤκουσε, φαίνεται, ὅταν ἔγραφε.

ΓΡΑΦΕΙΔΗΣ. Τί ἐκάμνατε ἐκεῖ, κυρία;

ΣΑΛΩΜΗ. Τίποτε· εἶχα μιαν ἐργασίαν.

ΓΡΑΦΕΙΔΗΣ. Ἀπὸ ἐκείνας ποῦ ἔχουν πολλαὶ κυρίαι ὅταν ἀπουσιάζουν οἱ σύζυγοι· αἱ; Δός μοι ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἔγραφε.

ΣΑΛΩΜΗ. Ἀδύνατον· τὸ ἀπόρητον τοῦ συρταρίου εἶναι ἀπαρβίαστον.

ΓΡΑΦΕΙΔΗΣ. Τὸ ἀπαιτῶ.

ΣΑΛΩΜΗ. Σέτ' ἐμποσίμπλ, μεσιέ. Ἄλλως τε σεῖς ἔπρεπε νὰ χάμετε ὅτι δὲν γνωρίζετε τίποτε.

ΓΡΑΦΕΙΔΗΣ. Πῶς; πῶς; πῶς; Νὰ κλείσω τοὺς ὀφθαλμούς μου λέει; (τῷ κοινῷ). Νὰ γυναίκα μιὰ φορά.

ΣΑΛΩΜΗ. Ἐὰν ἐζήτουν τὴν ἀδειάν σου δὲν θὰ μοῦ τὸ ἐπέτρεπε;

ΓΡΑΦΕΙΔΗΣ. Νὰ σοῦ τὸ ἐπιτρέψω;

ΣΑΛΩΜΗ. Μάλιστα· τὸ πταῖσμά μου ἄλλως εἶναι τόσο μικρόν...

ΓΡΑΦΕΙΔΗΣ. Καὶ πταῖσμα ἀποκαλεῖς τὴν τοιαύτην πρᾶξίν σου;

ΣΑΛΩΜΗ. Ἄμμ' τί νὰ τὴν ἀποκαλέσω; κακούργημα;

ΓΡΑΦΕΙΔΗΣ. Ἴδου σύζυγος ἣτις ἔχει τὸσον ἄλλοκότους ιδέας περὶ τῆς ὑπολήψεως τοῦ συζύγου της.

ΣΑΛΩΜΗ. Ἐπειτα νὰ σοι εἰπῶ· τὸ καλὸν ἦτο νὰ μὴ προ-

χωρήσει ἕως ἐδῶ τὸ πρᾶγμα, διότι τώρα πλέον εἶναι πολὺ ἀργά· δὲν δύναμαι νὰ ἀρνηθῶ.

ΓΡΑΦΕΙΔΗΣ. Πῶς ; πῶς ; Ἐπροχώρησε λοιπὸν πολὺ ;

ΣΑΛΩΜΗ. Ἐτελείωσε σχεδόν.

ΓΡΑΦΕΙΔΗΣ. Ἐτελείωσε ;

ΣΑΛΩΜΗ. Βοῦί.

ΓΡΑΦΕΙΔΗΣ (ἀρπάζων κάθισμα). Καὶ τολμᾶς τώρα νὰ μοι τὸ ὁμολογῆς.

ΣΑΛΩΜΗ. Ναί, εἶναι ἀδύνατον ν' ἀρνηθῶ πλέον· πρέπει νὰ ἐκπληρώσω τὴν ὑπόσχεσίν μου πρὸς τὸν κ. Δεσενζιέ.

ΓΡΑΦΕΙΔΗΣ (ἀφήνων τὸ κάθισμα). Δεσενζιέ λοιπὸν ὀνομάζεται ὁ ἄθλιος ;

ΣΑΛΩΜΗ. Πῶς, δὲν τὸν ἤξευρες ;

ΓΡΑΦΕΙΔΗΣ. Ἄν τὸν ἤξευρα ; (τῷ κοινῶ). Εἶδατε τόλμην, εἶδατε τόλμην, εἶδατε ἀναίδειαν (τῇ Σαλώμῃ). Ἄλλ' ἐὰν ἐγνώριζον τὸν ἄθλιον ἐκεῖνον, θὰ τὸν ἐφόνευον.

ΣΑΛΩΜΗ. Ἄλλὰ τί πταίει ὁ ἄνθρωπος ; αὐτὸς ἔκαμε ὅ,τι ἐπέθυμουν. Ἐπειτα δὲν ἐγνώριζεν ὅτι σὺ ἀγνοεῖς.

ΓΡΑΦΕΙΔΗΣ. Τολμᾶς λοιπὸν νὰ τὸν ὑπερασπίζεσαι καὶ ἐνώπιόν μου ;

ΣΑΛΩΜΗ. Μάλιστα, διότι δὲν πταίει αὐτός.

ΓΡΑΦΕΙΔΗΣ. Ἄλλὰ τότε ἡ ἔνοχος εἶσαι σὺ.

ΣΑΛΩΜΗ. Ἔστω.

ΓΡΑΦΕΙΔΗΣ. Τὸ ὁμολογεῖς λοιπόν.

ΣΑΛΩΜΗ. Μάλιστα· εἶμαι κυρία τοῦ ἑαυτοῦ μου καὶ δύναμαι νὰ διαθέσω τὰ πράγματά μου ὅπως ἐπιθυμῶ.

ΓΡΑΦΕΙΔΗΣ. Τί ; τί ; τί ;

ΣΑΛΩΜΗ. Αὐτὸ ποῦ σου λέγω.

ΓΡΑΦΕΙΔΗΣ. Ἄλλ' εἶναι καὶ πράγματα....

ΣΑΛΩΜΗ. Ἀρκεῖ, κύριε .. Ἀπὸ τῆς στιγμῆς ταύτης δὲν μᾶς συνδέει πλέον ῥι ἐν' αὔριον θὰ ὑποβάλω αἴτησιν περὶ διαζυγίου.

ΓΡΑΦΕΙΔΗΣ. Μὲ προλαμβάνετε, κυρία, μὲ προλαμβάνετε.

ΣΑΛΩΜΗ. Καλὴν σας νύχτα... (ἀπέρχεται εἰς τὸ πρὸς δεξιὰ δωμάτιον).

ΣΚΗΝΗ ΟΓΔΟΗ

ΓΡΑΦΕΙΔΗΣ (μόνος)

ΓΡΑΦΕΙΔΗΣ. Οὐδέποτε ἐπίστευον ὅτι ἡ σύζυγός μου μὲ ἀπατᾶ. Ἄ ! αἱ γυναῖκες εἶναι τὰ πλέον ἄπιστα ὄντα... Καὶ αὐτὸς ὁ Δεσενζιέ ; Ἄ ! τὸ τέρας... θὰ τὸν ἐκδικηθῶ... Ἴδου τί κερδίζει

τις ὅταν νυμφεύεται γυναῖκα ἣτις εἶχε πρῶτον σύζυγον Γάλλον. Δὲν εἶμπορεῖ νὰ λησμονήσῃ τὴν φυλὴν των ποτέ. Ἐμπλεξε πάλιν μὲ Φράγκο. Εἶναι πολὺ γλυκοαἵματοι, φαίνεται, αὐτοὶ οἱ Γάλλοι. Ἄ! αὖριον δίχως ἄλλο θὰ ζητήσω διαζύγιον... θὰ τὴν χωρίσω... (σβύνει τὸ κηρίον καὶ εἰσέρχεται εἰς τὸ πρὸς ἀριστερὰ δωμάτιόν του κλείων τὴν θύραν μεθ' ὀρμῆς).

ΣΚΗΝΗ ΕΝΝΑΤΗ

ΣΑΛΩΜΗ (ἐξερχομένη ψηλαφητεῖ).

ΣΑΛΩΜΗ. Τί κρότος νὰ ἦτο αὐτός; Μοῦ ἐφάνη ὅτι ἔκλεισε ἡ πόρτα... Καὶ ὁ κύριος δὲν εἶναι ἐδῶ... Μήπως ἐξῆλθε; ὦ Θεέ μου. Βεβαίως θὰ ἐπῆγε εἰς συνάντησιν τῆς φίλης του. Ἄ! τὸ τέρας... Ἄς ἴδω ὅμως πρῶτον μήπως ἐπῆγε εἰς τὸ δωμάτιόν του νὰ κοιμηθῇ [διευθύνεται πρὸς τὸ δωμάτιον τοῦ Γραφείδου ψηλαφητεῖ, ἐνῶ ἐξέρχεται αὐτοῦ ὁμοίως ὁ Γραφείδης].

ΣΚΗΝΗ ΔΕΚΑΤΗ

ΣΑΛΩΜΗ καὶ ΓΡΑΦΕΙΔΗΣ (ἐξερχόμενος).

ΓΡΑΦΕΙΔΗΣ. Ἦκουσα θόρυβον· τί νὰ τρέχῃ; Μήπως ἔχει ἡ κυρία ραντεβοῦ; Βεβαίως ὅλα εἶναι πιθανὰ ἀπὸ γυναῖκα, ἣτις ὁμολογεῖ τόσον ἀναιδῶς τοὺς ἔρωτάς της. Ἄλλ' αὐτὸ δὲν θὰ τὸ ἐπιτρέψω ἐγὼ ἐν ὅσῳ φέρει τὸ ὄνομά μου... Ἄς ἴδω εἰς τὸ δωμάτιόν της (εἰσέρχεται ὁ Γραφείδης εἰς τὸ δωμάτιον τῆς Σαλώμης καὶ ἡ Σαλώμη εἰς τὸ τοῦ Γραφείδου ὅθεν μετ' ὀλίγον ἐξέρχονται συγχρόνως τεταραγμένοι).

ΣΑΛΩΜΗ. ὦ Θεέ μου.

ΓΡΑΦΕΙΔΗΣ. Ὑψιστε Θεέ.

ΣΑΛΩΜΗ. Δὲν εἶναι εἰς τὸ δωμάτιόν του.

ΓΡΑΦΕΙΔΗΣ. Τὸ ἔστριψε ἀπὸ τὴν κάμαρα.

ΣΑΛΩΜΗ. Θὰ ἐπῆγε εἰς τὴν ἐρωμένην του βεβαίως.

ΓΡΑΦΕΙΔΗΣ. Θὰ ἔχῃ ραντεβοῦ βέβχια.

ΣΑΛΩΜΗ. Θὰ τὸν συλλάβω ἐπ' αὐτοφώρῳ.

ΓΡΑΦΕΙΔΗΣ. Θὰ τὴν πιάσω εἰς τὰ ἔγγραφα.

ΣΑΛΩΜΗ. Ἄ! τὸν ἄθλιον.

ΓΡΑΦΕΙΔΗΣ. Ἄ! τὴν ἄθλιαν.

ΣΑΛΩΜΗ. Δὲν εἶναι καιρὸς λόγων... Ἐμπρός.

ΓΡΑΦΕΙΔΗΣ. Καὶ περιμένω ἀκόμη; Ἐμπρός.

(Διευθύνονται ἀμφότεροι πρὸς τὴν θύραν τοῦ βάθους ὅπου συγκροῦνται αἱ κεφαλαί των).

ΓΡΑΦΕΙΔΗΣ. ὦχ... (σπεύδει καὶ εἰσέρχεται εἰς τὸ δωμάτιόν του).

ΣΑΛΩΜΗ. ὦχ... (εἰσέρχεται εἰς τὸ ἰδικόν της).

(Μετ' ὀλίγον ἐξέρχονται ἀμφότεροι ψηλαφητεῖ).

ΣΑΛΩΜΗ. Ἦτο αὐτός· ᾧ! τὸν ἄθλιον.

ΓΡΑΦΕΙΔΗΣ. Ἦτο αὐτή· ᾧ! τὴν ἄθλιαν.

ΣΑΛΩΜΗ. Εἶχεν ἐξέλθει λοιπόν;

ΓΡΑΦΕΙΔΗΣ. Λοιπὸν ἔλειπεν, αἶ;

ΣΑΛΩΜΗ. Ἀφοῦ δὲν κατώρθωσα νὰ συλλάβω τὸν δράστην, ἄς συλλέξω τοῦλάχιστον τὰ πειστήρια τοῦ ἐγκλήματος...

ΓΡΑΦΕΙΔΗΣ. Ἀφοῦ δὲν κατώρθωσα νὰ τὴν συλλάβω ἐπ' αὐτοφώρῳ, πρέπει νὰ γείνω κύριος τῆς ἐπιστολῆς, τὴν ὁποίαν πρὸ ὀλίγου ἔγραφε.

ΣΑΛΩΜΗ. Εἰς τὸ ἐπανωφόριόν του θὰ ἔχῃ καὶ ἄλλας ἐπιστολάς· ἄς ἐρευνήσω.

ΓΡΑΦΕΙΔΗΣ. Εἰς τὸ συρτάριον τὴν ἀφῆκε ὅταν ἀνεχώρησε· ἄς τὴν ζητήσω.

(Ἐρευνῶσιν ἀμφότεροι ὁ μὲν Γραφείδης τὸ συρτάριον ἢ δὲ Σαλώμη τὸ ἐπανωφόριον ὅθεν μετ' ὀλίγον ἐξάγει ἑκάτερος ἓν φύλλον χάρτου).

ΓΡΑΦΕΙΔΗΣ. Ἄ! ἐπὶ τέλους τὴν κρατῶ.

ΣΑΛΩΜΗ. Τὸν κρατῶ τέλος πάντων.

ΓΡΑΦΕΙΔΗΣ. Νομίζω ὅτι ἤκουσα φωνήν.

ΣΑΛΩΜΗ. Νομίζω ὅτι ἤκουσα ὁμιλίαν.

(Ἀνάπτουν καὶ οἱ δύο συγχρόνως πυρεῖα τὰ ὅποια ὅμως μόλις ἀναρθῶσι σβύνουσι).

ΣΑΛΩΜΗ. Αὐτὸς εἶναι.

ΓΡΑΦΕΙΔΗΣ. Εἶναι αὐτή.

ΣΑΛΩΜΗ (τῷ Γραφείδῃ ἀπευθυνομένη πρὸς ἀντίθετον ὅμως τοῦ Γραφείδῃ διεύθυνσιν).
Μὲ ποῖον θάρρος, κύριε.

ΓΡΑΦΕΙΔΗΣ (ὡς ἀνωτέρω). Ἐνομίσατε, κυρία, ὅτι θὰ μου διαφύγετε; αἶ;

ΣΑΛΩΜΗ (ὡς ἀνωτέρω). Καὶ σεῖς ἐνομίσατε ὅτι δὲν θὰ σᾶς ἀνακαλύψω, αἶ;

ΓΡΑΦΕΙΔΗΣ (ὡς ἀνωτέρω). Σᾶς ἔπιασα, κυρία.

ΣΑΛΩΜΗ (ὡς ἀνωτέρω). Σᾶς κρατῶ, κύριε.

(Ἡ Σαλώμη ἀνάπτει πυρεῖον καὶ δι' αὐτοῦ τὸ ἐπὶ τῆς τραπέζης κηρίον ἐνῷ πλησιάζει καὶ ὁ Γραφείδης εἰς τὴν τράπεζαν· Γραφείδης καὶ Σαλώμη ἀναγινώσκουσιν).

ΣΑΛΩΜΗ

« Ἀγωγή ἐνώπιον τῶν ἐν Ἀθήναις Πρωτοδικῶν Χορτάτου Τυλωμένου κατὰ Γραφείδου Πεινασμένου διὰ δρχ. 500. »

ΓΡΑΦΕΙΔΗΣ

Καταστήματα Δεσινιῆ Λογαριασμός τῆς κυρίας Γραφείδου. Δι' ἐν καπέλο χειμερινὸν μὲ πτερὰ καὶ ἄνθη δρχ. 100. »

(Ἀφίουν ἀμφότεροι νὰ πείσου, ἀπὸ τὰς χεῖρά των τὰ χαρτιά).

ΓΡΑΦΕΙΔΗΣ ἰδίᾳ. Ὅποια καταισχύνη!

ΣΑΛΩΜΗ ἰδίᾳ. Πῶ, πῶ, ντροπή.

ΓΡΑΦΕΙΔΗΣ. Σαλώμη!...

ΣΑΛΩΜΗ. Γραφείδη!...

ΓΡΑΦΕΙΔΗΣ. Αυτό λοιπόν έγγραφες πρὸ ὀλίγου εἰς τὴν τράπεζαν ;

ΣΑΛΩΜΗ. 'Αμ' τί ἄλλο; Καὶ σὺ αὐτὴν τὴν ὑποχρέωσιν ἔχεις νὰ ἐκπληρώσης ;

ΓΡΑΦΕΙΔΗΣ. 'Αμμ' τί ἄλλο ;

ΣΑΛΩΜΗ. Αυτό λοιπόν ἦτο ἡ αἰτία τῆς μελαγχολίας σου ;

ΓΡΑΦΕΙΔΗΣ. 'Αμμ' τί ἄλλο! Καὶ ὁ Δεσενιὲ αὐτός ἦτο ;

ΣΑΛΩΜΗ. 'Αμμ' ποῖός ἄλλος... ὥστε τὴν ἐπιστολὴν ἐκείνην δὲν τὴν ἔστειλε ἡ γειτόνισσα.

ΓΡΑΦΕΙΔΗΣ. Δυστυχῶς τὴν ἔστειλε ὁ κύρ Τυλωμένος ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἐδανείσθην εἰς τὸ χαρτοπαίγνιον, εἰς τὸ ἐποῖον δὲν θὰ ξαναπατήσω πλέον.

ΣΑΛΩΜΗ. Νὰ σὲ πιστεύσω ;

ΓΡΑΦΕΙΔΗΣ. Παιδιὰ εἶμαστε τώρα ;

ΣΑΛΩΜΗ. 'Εγὼ εἶμαι καλὴ καὶ σὲ συγχωρῶ.

ΓΡΑΦΕΙΔΗΣ. Εἶσαι ἄγγελος, Σχλώμη.

ΣΑΛΩΜΗ. Εὐχαριστῶ, Γραφείδη (τῷ κοινῷ). Καὶ τώρα δε δοκίμασα μὲ τοὺς τρεῖς συζύγους μου τὰ τρία τρομερώτερα κακά... τῆς γυναῖκες, τὸ κρασί καὶ τὰ χαρτιά, δὲν φοβοῦμαι ὅτι θὰ ὑπάρξῃ ἀνάγκη νὰ νυμφευθῶ καὶ τετάρτην φορὰν, διότι δὲν ὑπάρχει καὶ τέταρτον κακὸν διὰ νὰ τὸ δοκιμάσω.

(Πίπτει τὸ κατάβλημα.)

ΝΙΚΟΣ Α. ΚΟΤΣΕΛΟΠΟΥΛΟΣ